

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירים ואוהבים מאוד משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

1,020

אדהבת לישר אהל

לקח פרשת 'חוקת' תשפ"א "הנה ימים באים נאום ה'..."

לא למדנו ממעשיהם, ולא היה שם אף לא יהודי אחד שנתפס בגניבה ובוודאי שלא ברצח, וכל זאת בזכות שזכינו ושמרנו על מורשתינו הנפלאה, והמסורות המפוארות והיינו גאים באותם מנהגים והליכות שאבותינו ואבות אבותינו עלו לגרדום ואף קפצו לאש בשמחה למענם!!! רק כאן בארצנו המובטחת באו אותם כסילים וגזלו מאיתנו את אותם ערכים נעלים עד שכמעט לסדום היינו ולעמורה דמינו. והנה כששומעים הם אותם שנכשלו וכשלו "דברי אלוקים חיים" חוזרים הם מיד לצור מחצבתם, ונכספים ומתאווים לתורתנו ולמצוותיה ופושטים צורה ברגע זה ולובשים צורה ברגע שלאחריו. ובעודי יושב ברכב וחושב החלטתי לפנות אליכם אחים ואחיות יקרים: "אנא ואנא! בואו ונשנה כולנו את המצב! ראשי השלטון יודעים הם שנחלו כשלו חרוץ, דעתם ודרכם טפחו על פניהם, וגאוותם היא המונעת מהם להודות שרק תורתנו הנצחית ומצוותיה הן הן המיישרות והמחנכות והמעדנות את נפש האדם! איני מתכוון לקטרג חלילה! איני אף האחרון שיעשה זאת כיון שאין זו דרכי ולא אעשה זאת לעולם ועד! ולא כתבתי זאת אלא כדי לגייס אתכם אחים ואחיות יקרים ל-"מבצע ההצלה האדיר" של עמנו הנפלא, ובכל לב הנני קורא לכל איש ואשה באשר הם: "בואו כולנו ונושיט יד במאור פנים ובלב אוהב באמת לכל אחינו ואחיותינו שבכל אתר ואתר, ונזמין אותם אלינו לחוויית "עונג שבת" אמיתית! אין צורך להטיף להם ואף רצוי להימנע מכך, כיון שמיד בישיבתם לשולחן שבת המלווה בשירה וזימרה, יקויים בהם: "המאור שבתורה מחזירן למוטב"! אחים ואחיות יקרים! זיכרו: ה' יתברך נתן לכולנו את כל הכלים לאהוב כל אחד וכל אחת מעמנו הנפלא, ואהבה זאת אינה תלויה במעשיהם, אלא בעצם היותם יהודים, אחינו דמנו בשרנו הם! אסור לנו להתעלם מהם בשום אופן! חובה קדושה וזכות עצומה היא לנו להאיר להם את הדרך! אבינו שבשמים אוהב אותם מאד ומצפה מאיתנו שנעשה זאת! ואם נתעלם מאחינו ואחיותינו אלו מכל סיבה שהיא עתידים אנחנו חלילה ליתן את הדין!! מי לנו גדול מ"אור-החיים" הקדוש שכתב: "ומאת גדולי הדור יתבע הקדוש ברוך הוא את חורבן הבית העלוב"!!! זאת אומרת: שאף הזכות הגדולה של "לימוד תורה" הנוקפת לזכותם של גדולי הדור- לא תצילם!! כיון שצו השעה הוא: לזכות את הרבים, ולקרֵבן לתורתנו הקדושה בלב אוהב באמת! וכשם שלאחר מאמר ה' היה משה רבנו סמוך ובטוח שינצח את עוג מלך הבשן, אף אנחנו כולנו נבטח על מאמר ה' על ידי עמוס הנביא: "הנה ימים באים נאום ה' והשלחת ירעב בארץ, לא רעב לחם, ולא צמא למים, כי אם לשמוע את דבר ה'!" ובכח הבטחה נבואית זאת נזכה כולנו שדברינו היוצאים מלב אוהב באמת יתקבלו על לב שומעיהם, ובמהירה ידון יראו עינינו ישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן ואמן!

בפרשתנו קוראים אנחנו אודות מלחמתו הקצרה וניצחונו המוחץ של משה רבינו על עוג מלך הבשן. מובא בגמרא [במסכת ברכות דף נ"ד ע"ב]: עוג מלך הבשן הצליח בכוחו לעקור הר ענק באורך שנים עשר ק"מ, ונשאו על ראשו כשבדעתו לקבור תחתיו את כל מחנה ישראל חלילה, ומשה רבנו יצא לבדו ונלחם בו. איך? איך ניצחו? גובהו של משה רבינו היה 5 מטר, ומטוהו באורך 5 מטר, ואף קפץ קפיצה בגובה 5 מטר, והצליח להכות ב-עצם קרסולו של עוג מלך הבשן, ובמכה זו הפילו והרגו. נשאלת השאלה: איך יתכן? מניין העוז והאומץ לצאת כנגד נפיל ענק שכזה? אם מכף רגלו ועד עצם קרסולו יש כ-15 מטר לאין זה אלא גורד שחקים אנושי! אף בר-דעת לא חושב לרגע שיצליח לנצח יצור שכזה! אז איך יצא משה להילחם כנגדו? התשובה אחת היא: "כי ה' אמר"! ה' אמר למשה: "אל תפחד ממנו! כי בידך נתתי אותו"! אז נכון שללא מאמר ה' אף בר-דעת לא יעזו לצאת נגדו, אך לאחר מאמר ה' כל בר-דעת יצא וילחם וינצח! האמונה במאמר ה' היא המנצחת! לשם מה כתבתי זאת? כלפי מה הדברים אמורים? בביקורי באחד מבתי הסוהר המרכזיים בארץ, נחרדתי לראות אסירים צעירים מכל העדות והחוגים, השפטים לתקופות מאסר ממושכות מאד, בגין עבירות ופשעים חמורים שהספיקו להם לעשות בשנות חייהם הקצרים. נשאתי דברים במשך כשעה וחצי כשהם יושבים מרותקים ובולעים בצמא כל מילה שיצאה מפי, כשחשבת לסיים את דברי ניגשו הם וביקשו: "אנא מימד! תדבר עוד קצת!" לא יכולתי לסרב והמשכתי להרצות בפניהם. לאחר כ-45 דקות רציתי שוב לסיים, והנה שוב פעם ניגשו אלי "ראשי החבורה" וביקשתי בפניהם: "אפשר עוד קצת? דבריך ממש מחיים אותנו! אנא מימד תמשיך!"! כשניסיתי להסביר שיש לי מחוייבות קודמת ואני ממנה, אמרו הם לי: "עם האנשים בחוץ יכול אתה לקבוע בכל שעה שנוחה לך, אך אנחנו לא יכולים בכל יום לשמוע אותך ולהתחזק! אנא הישאר עוד קצת!" לא יכולתי לעמוד מול תחנוניהם ונשארתי, אך לא להרבה זמן, כי כעבור חצי שעה הגיע הסוהר וזירזני באומרו: "כבוד הרב! התעכבת מעבר לזמן שסוכם! אבקש לסיים!" כל דבריהם ותחנוניהם אליו לא הועילו, וביציאתי לא עזבוני עד שהבטחתי להם שאעשה הכל לחזור ולהרצות בפניהם בהקדם. כשהגעתי לרכב ישבתי ודמעת חושבי: "איך הגיעו הם לכך? איך נשמות יקרות אלו עשו את מה שעשו? וממחשבה זאת עברתי לרעותה: "אין זאת אלא ידם של מייסדי מדינתנו במעל הזה! הם הם שעשו הכל כדי לעקור שלושת אלפי שנות יהדות מושרשת מקרב עולי יהדות המזרח! שהרי בהיותנו בין הגויים אי שם במרוקו, תוניסיה ובלוב, בפרס וכורדיסטאן ועיראק וארם-צובא, ובטורקיה ובתימן ובעדן,

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
שועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לכבוד הרב שלום וברכה!
שאלה:

הנני מנהל עבודה במפעל גדול בצפון הארץ.

בתוקף תפקידי אחראי אני על כ-150 פועלים המשתדלים בדרך כלל לעשות את המוטל עליהם בחריצות ובדייקנות מירבית. מזה כ-15 שנה שעובדים כולנו במפעל זה ואוירה משפחתית ונעימה שוררת במפעל, תודות לאישיותו המקסימה של הבעלים המשתדל תמיד להבין ולעזור לכולם, ודלתו פתוחה תמיד בפנינו.

כיון שכך, כולנו מגיעים לשמחות של כולנו. ממש כך. כולם כאן מרגישים משפחה אחת אוהבת ומגובשת. אולי זאת הסיבה להצלחת ושגשוג המפעל, אך לא זה הנושא עליו אני רוצה לכתוב לך.

להבדיל, גם בשעת פטירה של אחד מבני המשפחה מגיעים כולנו לנחם. כמו כן, בשעת כל צרה אחרת, כולנו משתדלים לעזור ולעודד ולטפח.

שיחות פנימיות שלנו פה החברים התברר לנו כמה וכמה פעמים שלפעמים מעדיפים אנחנו לשתף אחד את השני בבעיות החיים, ונח לנו לשוחח זה עם זה יותר משיחה עם אח ביוולגי או כל קרוב משפחה אחר.

ומכאן שאלתי: לא תמיד מוצאים אנחנו את המילים הנכונות לעודד ולנחם. ולעיתים נראה שהכעסנו או פגענו במקום שרצוננו להרגיע ולעודד, ולכן שואלים אנחנו: מה אומרים לאבא או לאמא שבנם נהרג [ל"ע] בתאונת דרכים? באלו מילים נכון להשתמש? מה לא לומר? האם הדרך הנכונה היא לגמגם ולהקטין את הצער בעיני חברנו המצטער או שאולי עדיף להכיר בגודל הצער ולעודד בצורה אחרת? ובאלו מילים לעשות זאת? נראה לי שגם הרבה מהקוראים היקרים חשים "בלק-אאוט" בהגיעם לנחם או לעודד, וישמחו גם הם לדעת מה אומרים ומה לא.

בתודה, ד.א. טבריה.

תשובה: ידידי היקר והנכבד!

א.מרנין כל לב לדעת על האהבה והאחוה השוררת במפעלכם. מעודי לא שמעתי על אחדות כל כך כנה וטובה בין כ-150 איש, עד שאף רואה אתה לנכון לשאול מה לומר ומה לא לומר.

ב.מחובתי להדגיש ולציין שאכן האהבה הנפלאה שביניכם היא זאת הגוררת בעקבותיה הצלחה רוחנית גדולה ל'ביג בוס' היקר שדלתו פתוחה בפניכם תמיד. הלוואי וירבו כמכם בישראל.

ג.הרבה אנשים הרגישים להרגשת הזולת, אינם מוצאים לפעמים את המילים הנכונות כדי להביע את רחשי ליבם, כיון שחוששים הם שמא לא יאמרו או לא יובנו נכון.

כלל ראשון-במקרים אלו בהם מגיעים אנחנו להעניק כח לזקוקים לכך, חייבים אנחנו להיראות חזקים למרות שכאובים אנחנו מכאבם של העומדים מולנו.

זיכרו:רק אדם חזק יכול לחזק! רק אדם יציב ביכולתו לייצב! טקסט הנאמר בהיסוס ובחשש, גם אם יכיל הוא מילים מחזקות ביותר, עדיין חרוק הוא מאד מלהשפיע ולהרגיע כפי הצלחת ההשפעה כשיאמר הוא ברהיטות ובביטחון, השופעים בדרך כלל מפיו של אדם נבון וטבוח.

ד.יחד עם זאת:יש כמה כללים בסיסיים שאם נזכור אותם, נמנע מן המתמודדים עם צרתם הרבה עוגמת נפש.

אדם מתמודד אינו רוצה לשמוע הלצות על מצבו, גם לא כל מיני אמירות 'חוכמניות' על מה שקורה לו.

'מתמודד', אינו תואר רק לאדם עם צרה צרורה, אלא כל בעיה הנקרת בחיים, גם אם היא שיגרתית, מעניקה היא לבעליה תואר 'מתמודד'. לכן, גם אדם שמתחיל להופיע בבית הכנסת מדי שבת בשבתו עם אחד מבני הנשואים שעד היום הייתם רואים את בנו בשכונה פעם בחודשיים, ופתאום הוא מגיע כל שבוע. אבא כזה לא מצפה שתאמרו לו משהו כמו: "כנראה האוכל אצלכם מאד טעים ולכן הבן שלך מגיע לכאן כל שבת", הוא כן רוצה

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,

לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריוות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים

חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

שתלחצו את ידו ותגידו לו 'שלום עליכם' או 'שבת שלום' ותמשיכו הלאה. סביר להניח שהילד לא מגיע לחינם, יכול להיות שיש לו בעיה כלכלית או בריאותית, יכול להיות שמשהו במערכת המשפחתית שלו לוקה בחסר, אלף סיבות יכולות להביא אותו לבית הוריו, ולמרות שאנחנו סקרנים ורוצים לדעת מה קרה, מוטב לשתוק ולא לומר משפטים טיפשיים וחטטניים.

ה.כאשר מגיעים לנחם אבלים, לעולם אל תגידו: כמה טוב שהוא נפטר כי הוא היה חולה וסבל הרבה. או: "הוא היה תינוק וברוך ה' שהוא לא סבל הרבה". או דיבור בסיגנון רוח הקודש: "הוא היה מיוחד וה' רצה אותו לידו", כאילו אתם מסדרים את המקומות שם למעלה וראיתם אותו יושב לצידו של ה' יתברך. לפעמים קמים 'מנחמים חכמים' ואומרים לאבל על הוריו: "ברוך ה' שהם זכו לזקנה מופלגת". זוהי נחמת שוטים מובהקת, שהרי אפילו אם הם באמת הגיעו עדיה, זה לא מה שהאבל מבקש לשמוע. הוא איבד עכשיו אבא או אמא. נקודה.

לא משנה לו בכלל שהם היו בני תשעים. ואולי אדרבה, בגלל שזכו הם לאריכות ימים, נקשר הוא אליהם מאד יותר מכל יתום אחר! במקום זה יש לדבר בעדינות על גדלותו של הנפטר, ספרו בשבחו. ואם לא הכרתם אותו אז עדיף לשתוק ורק להאזין לסיפורי או דברי האבל, וכבר אמר עמוס הנביא ע"ה: "המשכיל בעת ההיא ידום, כי עת רעה היא". [עמוס ה', י"ג].

ו.לענין לדעת:האבלים רגישים הם באבלותם יותר מתמיד, מחובתנו לגלות רגישות במחיצתם. בית אבלים הוא לא ישיבה של 'ועד השכונה' ולא מפגש של בני דודים שלישיים שלא התראו עשרים שנה. את המפגש הנוסטלגי והמרגש שלכם תחגגו בחוץ. מחובתנו לכבד את האבלים ולהתנהג בנימוס ובכבוד רב, דברו בקול נמוך בזמן שהותכם בבית האבלים.

כאשר מבקרים משפחה המתמודדת עם שכול, לעולם אל תציינו באוזניה את הצרות הגרועות יותר שיש לאחרים. כרגע לא מעניין אותם בכלל לשמוע על משפחה אחרת שאיבדה יותר מילד אחד. אם אותה משפחה שכולה תגיע לנחם, הדברים יראו אחרת. להם יש זכות להעיד שהמשיכו את חייהם למרות השכול הקשה. רק הם יכולים לעודד בכך. אך אתם הימנעו מכך, זה מכאיב ולא מעודד.

ז.ככלל, כאשר מגיעים לנחם או לדבר עם אדם שמתמודד עם צרה לא קלה, חשוב להגיע מתוך ידיעה שהשבע לעולם לא יבין את הרעב. אדם שאף פעם לא הלך לישון רעב לא יבין מה זה להיכנס למיטה כשהבטן מקרקרת. אדם שלא מתמודד עם מחלה לא יוכל להבין את מי שמתמודד איתה. יותר מזה, גם אדם שעבר התמודדות מסוימת בחייו, לא יוכל להבין אחר עם התמודדות שונה.

אז אל תנסו להפגין הבנה ואל תגידו את הקלישאה הטיפשית שאתם מבינים. אתם לא. נקודה.

ח.מה נן? העניקו למתמודדים הבנה והכלה. שימעו את מה שיש להם לספר, הקשיבו להם. אל תנסו לגרור את השיחה למקומות שנוח לכם לדבר עליהם. אל תברחו לשום מקום. תגידו: "אתה מספר דברים באמת כואבים. באמת. למרות כל מה שעברתי אני חש שלעולם לא אוכל להבין את עומק הצער והיגון שלך". תנו אישור לקושי, אל תנסו לגמד אותו. ובעיקר אל תספרו על אנשים שהיו במצב דומה לו ומצבם היה גרוע יותר בתום התמודדות...

ט.אוסוף ואדגיש:לעולם אל תימנעו מלבקר חולה בגלל שקשה לכם לשאת את הקושי שלו, ואל תימנעו מלנחם אבלים בגלל שאתם לא יכולים לשאת את צערם. זה לא תירוץ, זוהי אגואיסטיות במיטבה. אותו אדם איבד את היקר לו מכל ואתה לא יכול לשבת לצידו עשר דקות? אתה לא יכול לתת לו את ליבך ולהזדהות עם כאבו? עשר דקות! רק אגואיסט מגייס תירוצים מטופשים לקושי שלו לגלות אמפטיה והזדהות עם השני. איך אפשר לסלוח על התנכרות למצב קשה של הזולת? אם אין לכם מה לומר, תשתקו, קומו בעדינות ולאט, כופפו מעט את הראש, ועם הרבה רגש אמרו את הברכה שחכמינו זיכרונם לברכה תיקנו לנחם בה את האבלים: "תנוחמו מן השמים ולא תוסיפו לדאבה עוד", או: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים".

חשוב לדעת: חיבוק חזק עם טפיחות קלות על גב האבל מחזקים אותו יותר מאלף מילים. מגע אוהב של רגע מעניק את שיא הרועג. ישבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

סיפור לשולחן שבת- "משל לשני כלים"!!!

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!!! (ר' נחמן מברסלב זיע"א)

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!!!

"פרה אדומה תמימה".

ביאר רש"י מפני מה כל הקרבנות זכרים ונקבות וזו רק נקבה? אמר רבי אייבו: משל למה הדבר דומה? לבן שפחה שטינף פלטרין של מלך, אמר המלך תבוא אמו (השפחה) ותקנה את צואת בנה, כך אמר הקדוש ברוך הוא: תבוא פרה ותכפר על מעשה העגל".

פירש האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א: מפני שני דברים אי אפשר להעניש השפחה עם בנה ולגרשם מבית המלך.

א. מפני שצריכים את השפחה בבית המלך כדי לשרתו ואי אפשר בלעדיה.

ב. מפני שאין בבנה דעת להכיר גודל חטאו שהרי הוא בן השפחה.

כך הדבר בישראל, לגרשם אי אפשר שהרי אין קיום לעולם בלעדיהם. וגם נמשלו הם לנער, שנאמר: "כי נער ישראל ואוהבהו"!! ואין חטאם בודון ובמעל רק לכל העם בשגגה.

"ויקחו אליך פרה אדומה".

נאמר במדרש: כשעלה משה למרום, שמע את הקדוש ברוך הוא אומר: "אליעזר בני אומר: פרה - בת שנתיים". אמר משה: "יהי רצון שיצא זה (רבי אליעזר) מחלציי". ומדוע?

בספר "אמרי צדיקים" פירש כך: מדוע התפעל משה רבנו כל כך מאמירתו של רבי אליעזר שפרה אדומה צריכה להיות בת שנתיים, מה החידוש הגדול בזה?!

אלא, כיון שאומרים חכמינו שהטעם לפרה אדומה הוא: ש"תבא האם ותקנה צואת בנה". דהיינו זכות האם היא הפרה האדומה, תבוא ותכפר על חובת בנה הוא "חטא העגל". ולכאורה מובן שעם ישראל חטאו בעגל ולא ה"ערב רב", כי הם אינם נקראים "בנים", ועוד, שלפי טעם זה של "תבוא האם", צריכה הפרה להיות בגיל שראויה להוליד (שאם לא כן לא נקראת אם). ואין הפרה ראויה להוליד אלא מגיל שלוש שנים (תוס' בכורות י"ט).

לפיכך, כששמע משה את רבי אליעזר אומר שהלכה "פרה בת שנתיים" שלפי גיל זה אינה ראויה להוליד, אם כן לא יתכן שבאה היא לכפר על חטא העגל, ולכן חייבים אנו לומר שעם ישראל לא חטא בעגל אלא רק ה"ערב רב"!! ולכן התפעל משה מדברי הסנווריא של רבי אליעזר, שלדבריו עם ישראל לא חטא בעגל, וביקש: "יהי רצון שייצא זה מחלציי"!!

"אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על".

אמר "החווה מלובלין" זיע"א: מי שרואה את עצמו כאילו כבר הגיע לתכלית השלמות וכבר אין בו שום מום, פגם או מגרעת, הרי זה סימן מובהק שעדיין לא עלה עליו עול מלכות שמים כלל! כי אם היה עליו אפילו מעט עול מלכות שמים, היה מבין מיד כי עדיין עליו לתקן מומים הרבה....

"קח את המטה... ודברתם אל הסלע".

אמר הקדוש ברוך הוא למשה: "בניי מתים בצמא ואתם יושבים ומתאבלים על הזקנה"? במדרש נאמר: "ודברתם אל הסלע" שנה עליו פרק אחד", שבכוח התורה ייתן מים. אך משה רבנו חשב שבהיותו באבלות על מרים אחותו אסור בלימוד תורה. בא הקדוש ברוך הוא ולימדו שלצורך הרבים וסכנת נפשות, מותר ללמוד תורה אף בימי אבלות....

"מעלת צדיקי האמת"-עד כמה?!!

"שמעו נא המרים"....

פירש"י: בלשון יווני פירוש המילה "מרים" הוא: "שוטים", וגם: מורים את מוריהם".

נשאלת השאלה: מה ראה רש"י לפרש שני פירושים לכאורה בעלי משמעות שונה במילה "מורים" - גם שוטים וגם מורים את מוריהם? אלא לפי שנאמר: "ראית איש חכם בעיניו תקווה לכסיל ממנו" (משלי כו, יב) ומי שמבקש להורות לרבו (ללמדו) הרי חכם הוא בעיניו, וממילא גרוע הוא מכסיל (טיפש), נמצא ששני הפירושים אינם אלא אחד, כי אין לך שוטים גדולים יותר מאלו המורים את מוריהם....

היה זה לפני כמאה וחמישים שנה. רבה של העיר ראדום שבפולין, הגאון רבי יהושע לנדוי, נכדו של ה"נודע ביהודה" זיע"א, קיבל הוראה להתייצב בפני המושל הרוסי בארמון המלוכה בוורשה. הרב נבהל ופחד וידע את אשר לפניו. הרוסים כבשו את פולין, והמשכילים קשרו איתם "קשר רשעים" להלחם במשותף נגד היהודים ודתם. מי יודע מה ההלשנה החדשה, מי יודע מה הם זוממים....

בהגיע המועד נפרד הרב מבני ביתו, ונסע לוורשה. הוא נטל עימו את נרתיק הטלית והתפילין ותכריכים. מי יודע?! אולי נרקמה נגדו עלילה, אולי יוגלה לסיביר, אולי יוצא להורג....

בהגיעו עלה לארמון המושל, והוכנס לחדר הקבלה. לתדהמתו מצא שם שניים מחשובי רבניה של פולין. גם הם הוזמנו לפגישה, וגם הם לא ידעו על שום מה. בגבור המתח והחרדה, החלו לפסוע בחדר הלך ושוב. לפתע הבחין הרב לנדוי בספר המונח על הכוננית. התעוררה סקרנותו של הרב למראה הספר, נטלו, וראה שזה חומש עם פירוש ה"אור החיים" הקדוש.

מה לחומש זה בארמון המושל הגוי?! פתחו וראה שדף אחד מקומט בקצהו, לשם סימן. העיף בו מבט, והבין הכל. פנה אל עמיתיו הרבנים, וביקש שיניחו לו לנהל את השיחה עם המושל ולא יתערבו בה, גם אם דבריו יקוממו אותם, וייראו בעיניהם תמוהים. הרבנים תמחו לפשר הבקשה האמיצה, אך שמחו שהאחריות הוסרה מעל כתפיהם.

הדלת נפתחה, והמושל כנס אל החדר כשאיתו קבוצה של משכילים, ביניהם המומר יחזקאל הנה שר"י, ששינה את שמו לסטניסלב קוויזמיר. מומר נתעב זה כבר המיט גזירת שריפה על ה"שולחן ערוך - חושן משפט", הכותב שאין להחזיר אבידת הגוי אלא מפני מצוות "קידוש השם". מה זומם הוא עתה...?! מבט של להיטות היה בפניהם, מבט של ניצחון.

המושל ניגש ישר לעניין: "אתם היהודים לומדים את החומש עם כל מיני פירושים נכון?" שאל. שני הרבנים תלו מבטם ברבה של ראדום, שאמר: "אכן כן. פירוש רש"י ורמב"ן, אבן עזרא וספורנו, כלי יקר' וה'אור החיים' הקדוש, ועוד". עיני המשכילים נצצו ברשעות. המושל המשיך ושאל: "ודבריהם קדושים בעיניכם, נכון? מקובלים ומוסכמים עליכם, הלא כן?" ורבה של ראדום ענה: "קדושים, כן. אבל מקובלים ומוסכמים? ובכן, במה שנוגע לפסק הלכה מקובלים עלינו דבריהם ללא ערעור והרהור. אבל בכל הנוגע לענייני דרוש ורעיונות, הרשות נתונה לכל יהודי לדרוש ולהביע רעיונות בפירוש הפסוקים מדעתו הרחבה, ואין לומר שהרעיונות מחייבים אותנו!"

המשכילים זעמו וחרקו שיניים בזעם אין קץ. אחד מהם רץ אל הכוננית, חטף את החומש שעליה, פתחו וקרא בכעס: "ואיך... איך תסביר את מה שכתוב כאן?" אבל המושל השתיקו ואמר: "הלא שמעת מה הרב אמר, זהו רעיון בלבד, ותו לא". ואל הרבנים אמר: "סליחה על ההטרדה, גם אותי הטרידו כאן לשווא". המשכילים נכלמו והרבנים יצאו מחוייכים.

בחוץ, שאלו את הרב מראדום: "מה זה? מה קרה כאן"? השיב הרב: "אירע כאן נס! המשכילים הארורים התנכלו לכל הקדוש והיקר לנו, ורצו לגזור שריפה על כל פירושי החומש. הם גילו את אוזנו של המושל לפירושו של ה"אור החיים" הקדוש בתחילת פרשת "חוקת", המסביר מדוע יהודי מטמא במותו באוהל, והגוי אינו מטמא. ואומר: "משל לשני כלים, האחד מלא דבש והשני מלא בזבל. כשירוקנים ויוציאום החוצה, יתקבצו רוב הזבובים והרמשים לחבית הדבש....

כך, אדם מישראל, להיותו מלא קדושה, מתוקה ועריבה, בצאת נפשו יתקבצו אל גופו כל הקליפות ויטמא כל הבא במגע איתו, אבל הגוי במותו לא ימשוך אליו הקליפות הטמאות...."

המשכילים ביקשו לטמון לנו מלכודת. להוציא מפינו הודאה שהספרים מחייבים אותנו, ואז להקריא את הקטע בגנות הגויים, ובכך לגזור חלילה שריפה על כל הספרים, אבל בסייעתא דשמיא השאירו את החומש מסומן באותו דף על הכוננית, וכך הקדמנו רפואה למכה....

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

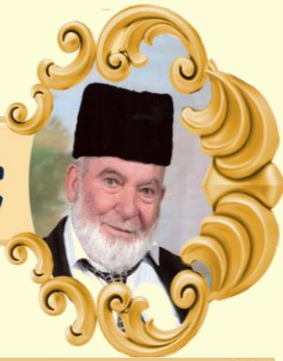
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

את אהבתו הגדולה ללימוד תורתנו הקדושה טרח מור אבינו זלה"ה להנחיל לכל זרעו אחריו.

בקיאותו היתה גדולה מאד הן בתורה שבכתב דהיינו: בכל התנ"ך והן בתורה שבע"פ דהיינו: ששה סדרי משנה, בגמרא, ב"זוהר הקדוש" ב"שולחן ערוך" ועוד.

זאת הסיבה שבכל הזדמנות שפגש בנכדיו שיבדלו לחיים טובים וארוכים, מיד לאחר שחיבקם ונישקם היה שואלם: "איזו מסכת אתה לומד"? ומיד היה פותח בשאלות ותשובות וחידושים נפלאים שהיו מזיכרונו לתדהמת הסובבים שהיו משתוממים מידיעותיו המקיפות ומזיכרונו המלא כאילו למד נושא זה לפני רגע.

את נכדו **ליאור יזדי** הי"ו היה מכנה: "לנו אור" האהבה הגדולה שרחשו זה לזה היתה מפורסמת בקרב בני המשפחה, ולא אחת היה מבקש מליאור: "תבוא אלי לסעודת שבת ותכין לי דבר תורה כמו שרק אתה יודע"!

ביום חמישי האחרון לחייו כשהגיע **ליאור** לבקרו, ביקשו מור אבינו זלה"ה: "תבוא אלי בליל שבת", כשענהו **ליאור** שעליו להיות בישיבה בשבת זו אמר לו מור אבינו: "מצוין! תזהר שלא לבטל רגע אחד מלימוד תורתנו הקדושה! תזכור: "לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית בו יומם ולילה כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל, הלא ציוויתך חזק ואמץ אל תערוץ ואל תיחת כי עימך ה' אלוהיך בכל אשר תלך"!

לאחר שאמר כל זאת הוסיף מור אבינו זלה"ה וזירז וחזק את **ליאור** הי"ו ולא עזבו עד שהבהיר לו כמה לימודו חשוב הוא לו.

עוד בהיותו ילד בגיל עשר כשהיה מגיע **ליאור** לבקרו בימי ששי היה שואלו אבינו: "קראת כבר שניים מקרא ואחד תרגום"?

ובמתק שפתיו וליבו האוהב ישב ושיכנעו להתמיד בקריאת הפרשה **שניים מקרא ואחד תרגום** מידי שבוע בשבוע.

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

בכל יום שישי

יריד

תבשילים ענק

עשרות תבשילי גורמה יחודיים

מבחר גדול של סלטים חיים ומבושלים

כל המוצרים בהכשר הרב מחפוד - משגיח צמוד במקום!!

באולם "בשערייך"

רח' יפו 212 פינת שרי ישראל ירושלים

(הכניסה מהחניה האחודית)

הכי אסתטי! הכי טרי! הכי טעים!

בברכת ברוכים הבאים

איתן הראל - מנכ"ל

אפשרות להזמנת קייטרינג בכל סוגי ההכשרים

בנייד: 052-5052145

'טיב יומי' שחבל לפספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

מפטירין: "ויפתח הגלעדי..."

בואי כלה שבת מלכתא...

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:	אחים יקרים ואהובים!! זכרו!
19:12 [19:30]	ירושלים: 8:30	ירושלים: 13:15	ירושלים: 20:30	ירושלים: 21:05	איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.
19:30	תל אביב: 8:31	תל אביב: 13:14	תל אביב: 20:33	תל אביב: 21:03	
19:25	חיפה: 8:29	חיפה: 13:14	חיפה: 20:35	חיפה: 21:07	
19:23	אילת: 8:33	אילת: 13:13	אילת: 20:23	אילת: 20:49	
19:29	באר שבע: 8:32	באר שבע: 13:14	באר שבע: 20:30	באר שבע: 21:03	

צנעים אמיתיים